

А Разрушаването на храма:

❖ Искра надежда. Марк 12:41-44.

- Исус наблюдаваше как големи и малки суми се влагат в сандъците за дарения, когато беше впечатлен от малкото дарение на една вдовица (Марк 12:41-42).
- За разлика от богатите наддавачи, тази вдовица не искаше да бъде хвалена. Той искаше само да допринесе за Божието дело с малкото, което тя имаше (Марк 12:43-44). Тя не се интересуваше от корупцията, преобладаваща сред свещениците. Приносът ѝ беше за Бог, а не за хората.
- Исус скоро щеше да обяви унищожаването на храма поради покварата и нечестията на Израел. Но в разгара на преобладаващото зло, тази вдовица представляваше искрените поклонници, които все още признаваха светостта на Храма като Къщата, където Бог желаше да му се поклонят.

❖ Подготовка за бедствия. Марк 13:1-13.

- Изкачвайки се на Елеонския хълм, един ученик привлече вниманието на Исус към великолепия храм на Ирод (Марк 13:1). Отговорът му остави всички зашеметени (Марк 13:2).
- Попитан от братята рибари (Марк 13:3-4), Исус разделя отговора си на следните три фази:
 - (1) Значението на проповядването на евангелието и последиците от това (ст. 5-13)
 - (2) Знаците от разрушаването на храма (ст. 14-23)
 - (3) Знаците на края на света (ст. 24-37)
- В първата фаза Исус посочи, че скоро ще се появят фалшиви христии (и ще продължат да се появяват), представяйки фалшифицирано евангелие (Марк 13:5-6). Те ще генерират турбуленция, но това все още не е краят (Марк 13:7-8).
- Преди разрушаването на Храма евангелието се проповядва в целия познат свят. И докато Исус дойде, ние трябва да сме готови да представим нашата вяра ясно, независимо от последствията (Марк 13:9-13; 1 Пет. 3:15).

❖ Унищожителната ръка. Марк 13:14-18.

- Исус свързва разрушаването на Храма с пророчествата на Даниил (Дан. 9:27; 11:31; 12:11). 70-седмичното пророчество представя „принц“ [Рим], който ще унищожи града и храма след смъртта на Месията. Това е „запустителят“, който изпълни Ерусалим с „мерзости“ (Дан. 9:26-27).
- Лука изяснява, че „мерзостта на запустението“ се отнася за Ерусалим, обкръжен от римски армии (Лука 21:20). Това се случва през 66 г. сл. н. е., когато Цестий Гал се опитва да превземе Йерусалим. Тяхното неочаквано отстъпление позволи на християните да напуснат града и да спасят живота си (Марк 13:15-18).
- Година по-късно Нерон изпраща Веспасиан да потуши бунта и оставя Тит да продължи обсадата до пълното унищожение на града през 70 г.

Б Идването на Човешкия Син:

❖ Голямата скръб. Марк 13:19-23.

- След като обяснява разрушаването на Храма, Исус започва да говори за това какво ще се случи между това събитие и Неговото Второ пришествие: време на изключителна скръб (Марк 13:19).
- Тази скръб е срещу „избраните“, тоест тези, които остават верни на Исус (Марк 13:20). Периодът на скръбта включва преследването на верните хора от религиозната власт, доминираща през Средновековието.
- През този период мнозина платиха с живота си за желанието си да четат Библията и да бъдат лоялни към нейните учения. Даниил 7:25 и други пасажи ни казват, че преследването ще продължи 1260 години (между 538 и 1798 г.).
- Преди 1798 г., след Реформацията, преследването намаля в някои части на Европа. Мнозина трябваше да избягат от своите страни, за да намерят убежище в Германия или Швейцария, за да избягат от преследване.

❖ Второто пришествие на Исус. Марк 13:24-37.

- С приближаването на края на скръбта знаменията, обявени от Исус, започнаха да се изпълняват (Марк 13:24-25):
 - (1) Потъмняване на слънцето и луната (19.05.1780 г.)
 - (2) Звездопад (13.11.1833 г.)
 - (3) Вълнение на небесата. Бъдещо събитие, също обявено в Откр. 6:14
- След това Исус ще се появи по видим, мощен и славен начин; мъртвите в Христос ще възкръснат; и живите верни ще бъдат преобразени (Марк 13:26-27; 1 Сол. 4:16-17).
- Кога ще се случи това велико събитие? Исус ни казва, че когато видим знаменията, ще знаем, че то идва (Марк 13:28-29).
- В заключение Исус увери, че събитията, свързани с разрушаването на Храма, ще бъдат обмислени от същото поколение (Марк 13:30-31).
- Но относно неговото Второ пришествие той ни предупреждава, че никой не знае момента. Нашата част е да бдим (Марк 13:32-37).